

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS DIREKTIV 93/6/EØF

af 15. marts 1993

om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 57,
stk. 2, første og tredje punktum,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

i samarbejde med Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og
Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Hovedformålet med Rådets direktiv 93/22/EØF af
10. maj 1993 om investeringsservice i forbindelse med
værdipapirer ⁽⁴⁾ er at give investeringsselskaber, der er
godkendt af de kompetente myndigheder i deres hjemland
og underlagt samme myndigheders tilsyn, mulighed for
frit at oprette filialer og udføre tjenesteydelser i andre
medlemsstater; nævnte direktiv indeholder derfor bestem-
melser om samordning af reglerne for godkendelse af
investeringsselskaber og for deres virksomhed;

i nævnte direktiv fastsættes imidlertid hverken fælles
normer for investeringsselskabers egenkapital eller for
deres startkapital; der fastsættes ingen fælles rammer for

overvågning af de risici, selskaberne påtager sig; i flere
bestemmelser henvises der til et andet EF-initiativ, hvis
formål netop skulle være vedtagelsen af samordnede
foranstaltninger på disse områder;

sigtet har kun været at opnå den nødvendige og tilstræk-
kelige harmoniseringsgrad til at sikre gensidig anerken-
delse af godkendelserne og tilsynsordningerne; vedtagel-
sen af samordningsforanstaltninger vedrørende definitio-
nen af investeringsselskabers egenkapital, fastsættelse af
startkapitalens størrelse og af de fælles rammer for over-
vågning af investeringsselskabers risici er væsentlige ele-
menter i den harmonisering, der er forudsætningen for
gensidig anerkendelse i forbindelse med det indre marked
for finansielle ydelser;

der bør fastsættes forskellige beløb for startkapitalens
størrelse, afhængigt af det udbud af aktiviteter, som
investeringsselskaberne har godkendelse til at udøve;

eksisterende investeringsselskaber skal på visse betingelser
have mulighed for at fortsætte deres virksomhed, også
selv om de ikke overholder det minimumsbeløb for
startkapitalen, der fastsætter for nye selskaber;

medlemsstaterne kan også fastsætte strengere regler end
reglerne i dette direktiv;

dette direktiv indgår i mere omfattende internationale
bestræbelser for indbyrdes tilnærmelse af gældende regler
om tilsyn med investeringsselskaber og kreditinstitutter (i
det følgende benævnt »institutter«);

fælles grundlæggende normer for institutters egenkapital
er et afgørende element i det indre marked i sektoren for

⁽¹⁾ EFT nr. C 152 af 21. 6. 1990, s. 6; EFT nr. C 50 af 25. 2.
1992, s. 5.

⁽²⁾ EFT nr. C 326 af 16. 12. 1991, s. 89; EFT nr. C 337 af
21. 12. 1992, s. 114.

⁽³⁾ EFT nr. C 69 af 18. 3. 1991, s. 1.

⁽⁴⁾ Se side 27 i denne Tidende.

investeringservice, da egenkapitalen tjener til at sikre institutternes kontinuitet og beskytte investorerne;

på et fælles marked for finansielle ydelser konkurrerer institutter — uanset om de er investeringsselskaber eller kreditinstitutter — direkte med hinanden;

det er derfor ønskeligt, at kreditinstitutter og investerings-selskaber behandles ens;

for så vidt angår kreditinstitutter er der allerede fastlagt fælles normer for tilsyn med og overvågning af kreditrisici i Rådets direktiv 89/647/EØF af 18. december 1989 om solvensnøgletal for kreditinstitutter ⁽¹⁾;

det er nødvendigt at udarbejde fælles normer vedrørende kreditinstitutters markedsrisici og at skabe en supplerende ramme for tilsyn med institutters risici, navnlig markedsrisici, herunder positionsrisici, medkontrahent-/afviklingsrisici og valutarisici;

det er nødvendigt at indføre begrebet »handelsbeholdning«, der omfatter positioner i værdipapirer og andre finansielle instrumenter, der besiddes i handelsmæssigt øjemed, og som først og fremmest er underlagt markedsrisici, samt engagementer knyttet til visse finansielle tjenester, der ydes kunderne;

institutter med en begrænset handelsbeholdning, i såvel absolutte som i relative tal, bør have mulighed for at anvende direktiv 89/647/EØF i stedet for de krav, der er fastsat i bilag I og II til nærværende direktiv;

det er vigtigt under overvågningen af afviklings-/leveringsrisikoen at tage hensyn til, at der findes systemer, der yder en passende beskyttelse, hvorved denne risiko begrænses;

under alle omstændigheder skal institutter opfylde bestemmelserne i dette direktiv om dækning af valutarisici for deres samlede aktiviteter; der bør fastsættes lavere kapitalkrav for positioner i indbyrdes snævert forbundne valutaer, og dette forhold skal enten være dokumenteret ved statistikker eller følge af bindende mellemstatslige aftaler, idet der her tænkes på oprettelsen af Den Europæiske Monetære Union;

for alle institutter er interne ordninger for overvågning og syring af renterisici for alle deres aktiviteter et særligt vigtigt led i bestræbelserne på at reducere sådanne risici mest muligt; de kompetente myndigheder bør derfor orienteres om disse ordninger;

Rådets direktiv 92/121/EØF af 21. december 1992 om overvågning af og kontrol med kreditinstitutters store engagementer ⁽²⁾ har ikke til formål at fastlægge fælles regler for overvågning af store engagementer i forbindelse med aktiviteter, der hovedsagelig er underlagt markedsrisici; direktivet henviser til et andet fællesskabsinitiativ, der skal indføre den nødvendige samordning af metoderne på dette område;

det er nødvendigt at fastlægge fælles regler for overvågning af og kontrol med de store engagementer, investerings-selskaber indgår;

kreditinstitutters egenkapital er allerede defineret i Rådets direktiv 89/299/EØF af 17. april 1989 om kreditinstitutters egenkapital ⁽³⁾;

definitionen af institutters egenkapital bør tage udgangspunkt i nævnte definition;

der er imidlertid i nærværende direktiv grund til at anvende en anden definition af institutters egenkapital end definitionen i ovennævnte direktiv for at tage hensyn til de særlige egenskaber ved disse institutters aktiviteter, der navnlig indebærer markedsrisici;

Rådets direktiv 92/30/EØF af 6. april 1992 om tilsyn med kreditinstitutter på et konsolideret grundlag ⁽⁴⁾ fastslår princippet om konsolidering, men fastlægger ikke fælles regler for konsolidering af finansieringsinstitutter, hvis aktiviteter hovedsagelig er underlagt markedsrisici; dette direktiv henviser til et andet fællesskabsinitiativ, der skal indføre samordnede metoder på dette område;

direktiv 92/30/EØF finder ikke anvendelse på koncerner, der omfatter et eller flere investeringsselskaber, men ingen kreditinstitutter; det er imidlertid blevet anset for ønskeligt at skabe fælles rammer for indførelsen af et tilsyn med investeringsselskaber på et konsolideret grundlag;

det kan fra tid til anden blive nødvendigt at foretage tekniske justeringer af de detaljerede bestemmelser i dette direktiv for at tage hensyn til udviklingen i sektoren for investeringservice; Kommissionen skal i givet fald fremsætte forslag om sådanne tilpasninger;

Rådet bør senere vedtage bestemmelser om tilpasning af dette direktiv til de tekniske fremskridt i overensstemmelse med Rådets afgørelse 87/373/EØF af 13. juli 1987 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de

⁽¹⁾ EFT nr. L 386 af 30. 12. 1989, s. 14; direktivet er ændret ved direktiv 92/30/EØF (EFT nr. L 110 af 28. 4. 1992, s. 52).

⁽²⁾ EFT nr. L 29 af 5. 2. 1993, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 124 af 5. 5. 1989, s. 16; direktivet er senest ændret ved direktiv 92/30/EØF (EFT nr. L 110 af 24. 9. 1992, s. 52).

⁽⁴⁾ EFT nr. L 110 af 28. 4. 1992, s. 52.

gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾; indtil da må Rådet selv på forslag af Kommissionen foretage sådanne tilpasninger;

der bør senest tre år efter datoen for dette direktivs iværksættelse foretages en revision heraf på baggrund af de indhøstede erfaringer, udviklingen på de finansielle markeder og arbejdet i internationale fora af regeludstedende myndigheder; denne revision skal også omfatte en revision af listen over områder, der kan gøres til genstand for tekniske tilpasninger;

dette direktiv og direktiv 93/22/EØF om investeringsservice er så tæt knyttet til hinanden, at det vil kunne føre til konkurrencefordrejning, hvis de træder i kraft på forskellige datoer —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Medlemsstaterne anvender bestemmelserne i dette direktiv på investeringsselskaber og kreditinstitutter som defineret i artikel 2.

2. En medlemsstat kan stille yderligere eller strengere krav til investeringsselskaber og kreditinstitutter, den har godkendt.

DEFINITIONER

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved

- 1) »kreditinstitut«, alle institutter, der svarer til definitionen i artikel 1, første led, i Rådets første direktiv 77/780/EØF af 12. december 1977 om samordning af lovgivningen om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut ⁽²⁾, og som er underlagt kravene i direktiv 89/647/EØF
- 2) »investeringsselskab«, alle institutter, der svarer til definitionen i artikel 1, nr. 2), i direktiv 93/22/EØF, som er underlagt kravene i nævnte direktiv, bortset fra:
 - kreditinstitutter
 - lokale firmaer som defineret i nr. 20), og

— firmaer, der kun modtager og videregiver ordrer fra investorer uden at ligge inde med penge og/eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som derfor ikke på noget tidspunkt risikerer at komme i debet hos deres kunder

- 3) »institut«, kreditinstitutter og investeringsselskaber
- 4) »anerkendt investeringsselskab fra et tredjeland«, sådanne selskaber, som, hvis de havde været etableret i Fællesskabet, ville have været omfattet af definitionen af investeringsselskab i nr. 2), og som er godkendt i et tredjeland samt er underlagt og overholder tilsynsregler, der af de kompetente myndigheder anses for at være mindst lige så strenge som reglerne i dette direktiv
- 5) »finansielt instrument«, instrumenter, der svarer til definitionen i afsnit B i bilaget til direktiv 93/22/EØF
- 6) et instituts »handelsbeholdning«:
 - a) de positioner i finansielle instrumenter, som et institut indehaver for egen regning med henblik på videresalg, og/eller som instituttet tager for på kort sigt at få fordel af faktiske og/eller forventede forskelle mellem købs- og salgspriser eller af andre pris- og renteændringer, og positioner i finansielle instrumenter, der skyldes matched principal broking, eller positioner, der tages for at afdække andre dele af handelsbeholdningen, og
 - b) engagementer, der skyldes uafviklede transaktioner, free deliveries og afledte instrumenter, der handles OTC, som omhandlet i bilag II, punkt 1, 2, 3 og 5, engagementer, der skyldes genkøbsaftaler og udlån af værdipapirer, der er baseret på værdipapirer, som indgår i handelsbeholdningen i henhold til litra a), som omhandlet i bilag II, punkt 4, og under forudsætning af, at de kompetente myndigheder giver tilladelse hertil, engagementer, der skyldes omvendte genkøbsaftaler og indlån af værdipapirer, beskrevet i samme punkt, der opfylder enten betingelserne i nr. i), ii), iii) og v) eller betingelserne i nr. iv) og v) nedenfor:
 - i) engagementerne værdiansættes dagligt til markedsværdi efter fremgangsmåderne i bilag II
 - ii) sikkerheden justeres for at tage hensyn til væsentlige ændringer i værdien af de værdipapirer, der indgår i den pågældende aftale eller transaktion, i overensstemmelse med en regel, der kan accepteres af de kompetente myndigheder

⁽¹⁾ EFT nr. L 197 af 18. 7. 1987, s. 33.

⁽²⁾ EFT nr. L 322 af 17. 12. 1977, s. 30; direktivet er senest ændret ved direktiv 89/646/EØF (EFT nr. L 386 af 30. 12. 1989, s. 1).

- iii) aftalen eller transaktionen giver mulighed for, at instituttets fordringer automatisk og øjeblikkeligt bliver udlignet med medkontrahentens fordringer, såfremt sidstnævnte misligholder
 - iv) der er tale om en aftale eller en transaktion mellem markedsdeltagere
 - v) de pågældende aftaler og transaktioner er begrænset til en accepteret og passende anvendelse heraf, således at kunstige transaktioner, herunder især ikke-kortsigtede, er udelukket, og
- c) engagementer i form af kurtage, provision, rente, dividende og margin vedrørende børshandlede afledte instrumenter, som er direkte knyttet til poster i handelsbeholdningen som omhandlet i punkt 6 i bilag II.
- Særlige poster i handelsbeholdningen skal medtages eller udelukkes derfra i overensstemmelse med objektive fremgangsmåder, herunder i givet fald bogføringsprincipperne i det pågældende institut, idet de kompetente myndigheder fører tilsyn med disse procedurer og deres konsekvente anvendelse
- 7) »moderselskab«, »datterselskab« og »finansieringsinstitut«, udtrykkene som de er defineret i artikel 1 i direktiv 92/30/EØF
 - 8) »finansieringsselskab«, et finansieringsinstitut, hvis datterselskaber enten udelukkende eller fortrinsvis består af kreditinstitutter, investeringsselskaber eller andre finansieringsinstitutter, idet mindst et af datterselskaberne skal være et kreditinstitut eller et investeringsselskab
 - 9) »risikovægtning«, de grader af kreditrisiko, der gælder for de relevante medkontrahenter i henhold til direktiv 89/647/EØF. Aktiver, der består i fordringer på og andre engagementer med investeringsselskaber eller anerkendte investeringsselskaber fra tredjelande samt engagementer med anerkendte clearingsinstitutter og børser, vægtes imidlertid på samme måde som i det tilfælde, hvor den relevante medkontrahent er et kreditinstitut
 - 10) »afledte instrumenter, der handles »over-the-counter« (OTC)«, rentekontrakter og valutakurskontrakter som angivet i bilag II til direktiv 89/647/EØF og ikke-balanceførte kontrakter baseret på aktier, forudsat at sådanne kontrakter ikke handles på anerkendte børser, hvor de er omfattet af daglige marginkrav, og at de har en oprindelig løbetid på mere end 14 kalenderdage, hvis der er tale om valutakurskontrakter
 - 11) »reguleret marked«, et marked, der er i overensstemmelse med definitionen i artikel 1, nr. 13, i direktiv 93/22/EØF
 - 12) »poster bestående af fordringer på kvalificerede emittenter«, lange og korte positioner i de aktiver, der er nævnt i artikel 6, stk. 1, litra b), i direktiv 89/647/EØF, og i gældsinstrumenter udstedt af investeringsselskaber, eller af anerkendte investeringsselskaber fra tredjelande. Derved forstås endvidere lange og korte positioner i gældsinstrumenter, hvis de pågældende instrumenter opfylder følgende betingelser: de skal være noteret på mindst et reguleret marked i en medlemsstat eller på en børs i et trejdeland, forudsat at den pågældende børs anerkendes af de kompetente myndigheder i den berørte medlemsstat; de skal efter det pågældende instituts bedømmelse være tilstrækkeligt likvide og i kraft af emittentens solvens være udsat for en risiko for misligholdelse, der kan sammenlignes med eller er lavere end risikoen for de aktiver, der er nævnt i artikel 6, stk. 1, litra b), i direktiv 89/647/EØF; den måde, hvorpå sådanne bedømmelser foretages, skal kunne kontrolleres af de kompetente myndigheder, der kan underkende dem, hvis de finder, at værdipapirerne indebærer en for stor risiko for misligholdelse til at kunne bedømmes som fordringer på kvalificerede emittenter.
- Uanset ovennævnte og indtil en nærmere samordning finder sted, kan de kompetente myndigheder på grundlag af et skøn anerkende værdipapirer, der er tilstrækkeligt likvide, og som i kraft af emittentens solvens er udsat for en risiko for misligholdelse, som kan sammenlignes med eller er lavere end risikoen for de i artikel 6, stk. 1, litra b), i direktiv 89/647/EØF nævnte aktiver, som værende poster bestående af fordringer på kvalificerede emittenter. Risikoen for misligholdelse i tilknytning til sådanne værdipapirer skal være vurderet til at ligge på et sådant niveau af mindst to kreditvurderingsinstitutter, der er anerkendt af de kompetente myndigheder, eller af blot et kreditvurderingsinstitut, såfremt de ikke bedømmes til at ligge under et sådant niveau af noget andet kreditvurderingsinstitut, der er anerkendt af de kompetente myndigheder.
- De kompetente myndigheder kan dog undlade at anvende betingelsen i det foregående punktum, hvis de finder den uhensigtsmæssig f.eks. på grund af de særlige egenskaber ved enten markedet, emittenten eller emissionen, eller en kombination af disse.
- Endvidere skal de kompetente myndigheder kræve af institutterne, at de anvender den maksimale vægtning, der er anført i bilag I, punkt 14, tabel 1, på værdipapirer, der er forbundet med en særlig risiko på grund af emittentens utilstrækkelige solvens og/eller på grund af emissionens utilstrækkelige likviditet.
- Medlemsstaternes kompetente myndigheder skal med regelmæssige mellemrum give Rådet og Kom-

missionen oplysninger om de metoder, der anvendes til vurdering af poster bestående af fordringer på kvalificerede emitterter, navnlig for så vidt angår de metoder, der anvendes til vurdering af emissionens likviditetsgrad og emittentens solvens

- 13) »fordringer på centralregeringer«, lange og korte positioner i de aktiver, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra a), i direktiv 89/647/EØF, og de aktiver, der vægtes med 0 % i artikel 7 i samme direktiv
- 14) »kovertibelt værdipapir«, et værdipapir, som efter ihændehaberens valg kan ombyttes til et andet værdipapir, sædvanligvis aktier i det udstedende selskab
- 15) »warrant«, et instrument, som giver ihændehave- ren ret til at købe et antal ordinære aktier eller obligationer til en fastsat kurs i warrant'ens løbetid. Sådanne instrumenter kan afvikles ved levering af værdipapirerne selv eller den tilsvarende værdi i kontanter
- 16) »covered warrant«, et instrument, der udstedes af en anden end emittenten af det underliggende værdipa- pir, og som i warrant'ens løbetid giver ihændehave- ren ret til at købe et antal ordinære aktier eller obligationer til en fastsat kurs eller ret til at sikre en gevinst eller undgå et tab i kraft af udsving på et indeks, der vedrører et hvilket som helst af de finansielle instrumenter, der er angivet i afsnit B i bilaget til direktiv 93/22/EØF
- 17) »genkøbsaftale« og »omvendt genkøbsaftale«, en aftale, hvorved et institut eller dets medkontrahent overdrager værdipapirer eller garanterede rettigheder til at erhverve værdipapirer, når den pågældende garanti gives af en anerkendt børs, der er i besid- delse af rettighederne til værdipapirerne, og når aftalen ikke giver et institut mulighed for at over- drage eller pantsætte et bestemt værdipapir til mere end én medkontrahent ad gangen, og samtidig forpligter sig til at købe dem (eller andre værdipapirer af samme type) tilbage til en nærmere angiven pris og på et senere tidspunkt, der er nærmere angivet, eller som skal angives nærmere, af overdrageren; dette vil være en »genkøbsaftale« for det institut, der sælger værdipapirerne, og en »omvendt genkøbsaftale« for det institut, der køber dem.
- 18) »udlån af værdipapirer« og »indlån af værdipapi- rer«, en transaktion, hvorved et institut eller dets medkontrahent overdrager værdipapirer mod pas- sende sikkerhed og under betingelse af, at låntageren vil tilbagelevere værdipapirer af samme type på et senere tidspunkt, eller når overdrageren anmoder herom; dette vil være »udlån af værdipapirer« for et institut, der overdrager værdipapirer, og »indlån af værdipapirer« for et institut, til hvilket de overdra- ges.

Indlån af værdipapirer skal anses for at være en transaktion mellem markedsdeltagere, når medkon- trahenten er underkastet samordning med hensyn til tilsyn på EF-plan eller er et kreditinstitut i zone A i henhold til direktiv 89/647/EØF eller et anerkendt investeringsselskab fra et tredjeland, eller transaktio- nen er foretaget med et anerkendt clearingsinstitut eller en anerkendt børs

- 19) »clearingmedlem«, et medlem af børsen eller clea- ringinstitutet, og som har en direkte kontraktlig forbindelse med den centrale medkontrahent (mar- kedsgarant); ikke-clearingsmedlemmer skal foretage deres transaktioner via et clearingmedlem
- 20) »lokalt firma«, et firma, der kun handler for egen regning på en finansiell futures- eller optionsbørs, eller som handler på vegne af eller opgiver priser til andre medlemmer af samme børs, og som garanteres af et clearingsmedlem af samme børs. Ansvar for opfyldelsen af de kontrakter, et sådant firma har indgået, påhviler et clearingmedlem af samme børs, og sådanne kontrakter skal medtages ved bereg- ningen af det samlede kapitalkrav for clearingmed- lemmet, så længe det lokale firmas positioner er fuldstændig adskilte fra clearingmedlemmets
- 21) »delta«, den forventede ændring i optionsprisen udtrykt som en brøkdel af en lille prisændring for det underliggende instrument
- 22) »lang position« som omhandlet i bilag I, punkt 4, en position, hvori et institut har fastlagt den rente, det vil modtage på et tidspunkt i fremtiden, og ved »kort position« en position, hvori instituttet har fastlagt den rente, det skal betale på et tidspunkt i fremtiden
- 23) »egenkapital«, egenkapital som defineret i direktiv 89/299/EØF. Denne definition kan imidlertid ændres under de i bilag V beskrevne forhold
- 24) »startkapital«, som i artikel 2, stk. 1, nr. 1) og 2), i direktiv 89/299/EØF

En omvendt genkøbsaftale skal anses for at være en aftale mellem markedsdeltagere, når medkontrahen- ten er underkastet samordning med hensyn til tilsyn på EF-plan eller er et kreditinstitut i zone A i henhold til direktiv 89/647/EØF eller et anerkendt investeringsselskab fra et tredjeland, eller aftalen er indgået med et anerkendt clearingsinstitut eller en anerkendt børs

- 25) »oprindelig egenkapital«, som i artikel 2, stk. 1, nr. 1), 2) og 4), minus nr. 9), 10) og 11), i direktiv 89/299/EØF
- 26) »kapital«, egenkapital
- 27) »modificeret varighed«, beregning foretaget efter formlen i bilag I, punkt 26.

STARTKAPITAL

Artikel 3

1. Investeringselskaber, der forvalter kunders penge og/eller værdipapirer, og som tilbyder en eller flere af følgende tjenesteydelser, skal have en startkapital på 125 000 ECU:

- modtagelse og videregivelse af investorers ordrer vedrørende finansielle instrumenter
- udførelse af investorers ordrer vedrørende finansielle instrumenter
- forvaltning af individuelle investeringsporteføljer bestående af finansielle instrumenter

når de ikke handler med finansielle instrumenter for egen regning eller deltager i emissioner af finansielle instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse.

Besiddelse af positioner i finansielle instrumenter, der ikke indgår i handelsbeholdningen, med henblik på at investere egenkapital, betragtes ikke som handel med henblik på bestemmelserne i første afsnit eller i forbindelse med stk. 2.

De kompetente myndigheder kan dog tillade, at investeringselskaber, som udfører investorers ordrer vedrørende finansielle instrumenter, indehaver disse instrumenter for egen regning, for så vidt

- sådanne positioner udelukkende skyldes, at investeringselskabet ikke er i stand til at sikre præcis afdekning af den modtagne ordre, og
- den samlede markedsværdi af sådanne positioner ikke overstiger 15 % af selskabets startkapital, og
- selskabet opfylder de krav, der er omhandlet i artikel 4 og 5, og
- sådanne positioner er af lejlighedsvis og midlertidig karakter og er strengt begrænset til den tid, som er nødvendig for udførelsen af den nævnte transaktion.

2. Medlemsstaterne kan nedsætte beløbet i stk. 1 til 50 000 ECU for selskaber, der hverken har tilladelse til at forvalte kunders penge eller værdipapirer eller til at handle for egen regning eller deltage i emissioner på grundlag af en fast forpligtelse.

3. Alle andre investeringselskaber skal have en startkapital på 730 000 ECU.

4. De firmaer, som er omhandlet i artikel 2, nr. 2, andet og tredje led, skal have en startkapital på 50 000 ECU, for så vidt de nyder godt af fri etableringsret eller yder investeringsservice i henhold til artikel 14 eller 15 i direktiv 93/22/EØF.

5. Uanset stk. 1 til 4 kan medlemsstaterne fortsat godkende investeringselskaber, og firmaer omfattet af stk. 4, der allerede bestod inden dette direktivs iværksættelse, selv om deres egenkapital er mindre end den startkapital, der er foreskrevet i disse stykker. Ingen sådanne foretagenders egenkapital må falde til under det højeste referenceniveau, som er beregnet efter meddelelsen af dette direktiv. Referenceniveauet er egenkapitalens daglige gennemsnitsniveau beregnet over de seks måneder, der går forud for beregningsdatoen. Dette referenceniveau beregnes hver sjette måned over den tilsvarende forudgående periode.

6. Overtages kontrollen med et foretagende af den i stk. 5 nævnte kategori af en anden fysisk eller juridisk person end den, der tidligere kontrollerede det, skal dets egenkapital være på mindst det beløb, der er angivet i stk. 1 til 4, undtagen i følgende tilfælde:

- i) ved den første overdragelse ved arv efter dette direktivs iværksættelse med forbehold af de kompetente myndigheds godkendelse, dog i højst ti år efter, at den pågældende overdragelse fandt sted
- ii) ved udskiftning af en interessent i et interessentskab, forudsat at mindst en af interessenterne på datoen for dette direktivs gennemførelse forbliver i interessentskabet, dog i højst ti år efter datoen for direktivets iværksættelse.

7. Under visse særlige omstændigheder og med de kompetente myndigheds tilladelse behøver egenkapitalen i det selskab, der opstår i forbindelse med fusionen af to eller flere investeringselskaber og/eller firmaer omfattet af stk. 4, ikke nå op på det beløb, der er angivet for det i stk. 1 til 4. Så længe de niveauer, der er omhandlet i stk. 1 til 4, ikke er nået, må det nye foretagendes egenkapital dog ikke komme ned under de fusionerede foretagenders samlede egenkapital på tidspunktet for fusionen.

8. Egenkapitalen for investeringselskaber og firmaer omfattet af stk. 4 må ikke falde til under det niveau, der er fastsat i stk. 1 til 5 og 7. Falder egenkapitalen, kan de kompetente myndigheder dog, når omstændighederne taler derfor, give sådanne foretagender en begrænset frist til at berigtige forholdene eller til at indstille deres virksomhed.

DÆKNING AF RISIKO

Artikel 4

1. De kompetente myndigheder kræver, at institutter skal råde over en egenkapital, der altid skal være større end eller lig med summen af:

- i) kapitalkravene beregnet efter bilag I, II og VI for deres handelsbeholdningsaktiviteter
- ii) kapitalkravene beregnet efter bilag III for deres samlede aktiviteter
- iii) kapitalkravene i direktiv 89/647/EØF for alle aktiviteter med undtagelse af såvel handelsbeholdningsaktiviteter som illikvide aktiver, hvis de fratrækkes egenkapitalen i overensstemmelse med bilag V, punkt 2d)
- iv) det kapitalkrav, som er fastsat i stk. 2.

Uanset størrelsen af det i nr. i) til iv) omhandlede kapitalkrav kan kravet til investeringsselskabers egenkapital aldrig være lavere end det i bilag IV fastlagte beløb.

2. De kompetente myndigheder kræver, at institutter dækker risici i forbindelse med aktiviteter, der ligger uden for anvendelsesområdet for både dette direktiv og direktiv 89/647/EØF, og som anses for at være af samme art som de risici, der er omfattet af de pågældende direktiver, med passende egenkapital.

3. Hvis et instituts egenkapital falder til et beløb, der ligger under kravet til dets egenkapital som beregnet i stk. 1, sikrer de kompetente myndigheder, at det pågældende institut træffer passende foranstaltninger for at berigtige forholdene hurtigst muligt.

4. De kompetente myndigheder kræver, at institutter indfører systemer til overvågning og kontrol af renterisiko for alle aktiviteter, idet de kompetente myndigheder skal orienteres om disse systemer.

5. Institutter skal over for deres kompetente myndigheder godtgøre, at de råder over egnede systemer til til enhver tid og med rimelig nøjagtighed at beregne deres finansielle situation.

6. Uanset stk. 1 kan de kompetente myndigheder tillade, at institutter beregner kapitalkravene vedrørende deres handelsbeholdningsaktiviteter efter direktiv 89/647/EØF, og ikke efter bilag I og II til nærværende direktiv, forudsat at

- i) de pågældende institutters handelsbeholdningsaktiviteter normalt ikke overstiger 5 % af deres samlede aktiviteter,
- ii) de samlede handelsbeholdningspositioner normalt ikke overstiger 15 mio. ECU, og

- iii) institutternes handelsbeholdningsaktiviteter på intet tidspunkt overstiger 6 % af deres samlede aktiviteter, og deres samlede handelsbeholdningspositioner på intet tidspunkt overstiger 20 mio. ECU.

7. De kompetente myndigheder kan med henblik på at vurdere handelsbeholdningsaktiviteternes andel af de samlede aktiviteter i stk. 6, nr. i) og iii), referere til enten størrelsen af de pågældende institutters balance- og ikke-balanceførte virksomhed, resultatopgørelsen, egenkapitalen eller en kombination af disse parametre. Ved vurderingen af størrelsen af balance- og ikke-balanceført virksomhed ansættes gældsinstrumenter til deres markedsværdi eller pålydende værdi, aktier til markedsværdien og afledte instrumenter til den pålydende værdi eller markedsværdien af de underliggende instrumenter. Lange og korte positioner adderes uanset fortegn.

8. Hvis et institut i en længere periode overskrider en af grænserne i stk. 6, nr. i) og ii), eller dem begge eller overskrider en af grænserne i nr. iii), eller dem begge, skal det opfylde kravene i artikel 4, stk. 1, nr. i), og ikke kravene i direktiv 89/647/EØF for sine handelsbeholdningsaktiviteter og underrette de kompetente myndigheder herom.

OVERVÅGNING AF OG KONTROL MED STORE ENGAGEMENTER

Artikel 5

1. Institutter overvåger og kontrollerer deres store engagementer i overensstemmelse med direktiv 92/121/EØF.

2. Uanset stk. 1 overvåger og kontrollerer de institutter, der beregner kapitalkravene for deres handelsbeholdningsaktiviteter ifølge bilag I og II, deres store engagementer i overensstemmelse med direktiv 92/121/EØF med de ændringer, der er fastlagt i bilag VI til nærværende direktiv.

VÆRDANSÆTTELSE AF POSITIONER MED HENBLIK PÅ INDBERETNING

Artikel 6

1. Institutter værdiansætter dagligt deres handelsbeholdninger til markedsværdi, medmindre de er omfattet af bestemmelserne i artikel 4, stk. 6.

2. Foreligger der ikke let tilgængelige markedsværdier, f.eks. ved handel med nyemissioner på de primære markeder, kan de kompetente myndigheder fritage institutterne fra kravet i stk. 1 og forlange, at de anvender andre værdiansættelsesmetoder, når blot de i tilstrækkeligt omfang er baseret på et forsigtighedsprincip og er godkendt af de kompetente myndigheder.

TILSYN PÅ ET KONSOLIDERET GRUNDLAG

Artikel 7

Generelle principper

1. De i artikel 4 og 5 omhandlede kapitalkrav for institutter, der hverken er moderselskaber eller datterselskaber af sådanne selskaber, anvendes på et individuelt grundlag.

2. De i artikel 4 og 5 omhandlede kapitalkrav for

— institutter, der som datterselskab har et kreditinstitut som defineret i direktiv 92/30/EØF, et investeringsselskab eller et andet finansieringsinstitut, eller som har kapitalinteresser i sådanne enheder, og

— institutter, hvis moderselskaber er finansieringsselskaber

anvendes på et konsolideret grundlag i overensstemmelse med de fremgangsmåder, der er fastlagt i ovennævnte direktiv og i stk. 7 til 14 i nærværende artikel.

3. Omfatter en koncern, som omhandlet i stk. 2, ikke noget kreditinstitut, anvendes direktiv 92/30/EØF med følgende tilpasninger:

— »finansieringsselskab« skal forstås som et finansieringsinstitut, hvis datterselskaber enten udelukkende eller fortrinsvis er investeringsselskaber eller andre finansieringsinstitutter, idet mindst ét af disse skal være et investeringsselskab

— »blandet selskab« skal forstås som et moderselskab, bortset fra et finansieringsselskab eller et investeringsselskab, hvis datterselskaber omfatter mindst et investeringsselskab

— »kompetente myndigheder« skal forstås som de nationale myndigheder, der ved lov eller anden forskrift er bemyndiget til at føre tilsyn med investeringsselskaber

— enhver henvisning til »kreditinstitutter« erstattes med en henvisning til »investeringsselskaber«

— artikel 3, stk. 5, andet afsnit, i direktiv 92/30/EØF finder ikke anvendelse

— i artikel 4, stk. 1 og 2, og artikel 7, stk. 5, i direktiv 92/30/EØF erstattes alle henvisninger til direktiv 77/780/EØF af en henvisning til direktiv 93/22/EØF

— for så vidt angår artikel 3, stk. 9, og artikel 8, stk. 3, i direktiv 92/30/EØF, skal der henvises til Rådet og Kommissionen

— artikel 7, stk. 4, første punktum, i direktiv 92/30/EØF affattes således:

»Hvis et investeringsselskab, et finansieringsselskab eller et blandet selskab kontrollerer et eller flere datterselskaber, som er forsikringsselskaber, skal de

kompetente myndigheder og de myndigheder, der fører offentligt tilsyn med forsikringsselskaber, arbejde snævert sammen.«

4. De kompetente myndigheder, der skal eller har beføjelse til at føre tilsyn på et konsolideret grundlag med koncerner omfattet af stk. 3, kan, indtil yderligere samordning af det konsoliderede tilsyn med sådanne koncerner finder sted, og hvis omstændighederne taler derfor, give dispensation for denne forpligtelse på betingelse af, at de enkelte investeringsselskaber i en sådan koncern:

- i) anvender den i bilag V, punkt 9, anførte definition af egenkapital
- ii) opfylder de i artikel 4 og 5 fastsatte krav på individuelt grundlag
- iii) indfører ordninger for overvågning af og kontrol med kapital- og finansieringskilderne for alle de øvrige finansieringsinstitutter i koncernen.

5. De kompetente myndigheder skal forlange, at investeringsselskaber i en koncern, som er fritaget ifølge stk. 4, skal underrette dem om de risici, herunder risici i forbindelse med sammensætningen af og kilderne til deres kapital og finansiering, der vil kunne skade investeringsselskabernes finansielle situation. Finder de kompetente myndigheder herefter, at investeringsselskabernes finansielle situation ikke er tilstrækkelig beskyttet, skal de forlange, at selskaberne træffer relevante foranstaltninger, herunder om nødvendigt begrænsning af kapitaloverførsel fra sådanne investeringsselskaber til andre enheder i koncernen.

6. Når de kompetente myndigheder fritager selskaberne for pligten til tilsyn på et konsolideret grundlag i henhold til stk. 4, skal de træffe andre passende foranstaltninger til kontrol med risiciene, dvs. store engagementer, i hele koncernen, herunder også i de foretagender, der ikke er beliggende i nogen af medlemsstaterne.

7. Medlemsstaterne kan fritage institutter, der i deres egenskab af moderselskaber er undergivet konsolideret tilsyn, samt ethvert datterselskab af sådanne institutter, som er underlagt deres godkendelse og tilsyn, og som er dækket af tilsynet i kraft af, at det indgår i konsolideringen af det institut, som er dets moderselskab, fra at anvende kravene i artikel 4 og 5 på individuelt eller delkonsolideret grundlag.

Samme mulighed for fritagelse kan indrømmes, når moderselskabet er et finansieringsselskab, der har hjemsted i samme medlemsstat som instituttet, for så vidt det er undergivet samme tilsyn som det, der gælder for kreditinstitutter og investeringsselskaber, og navnlig kravene i artikel 4 og 5.

I begge tilfælde gælder, at hvis retten til at indrømme fritagelse udøves, skal der træffes foranstaltninger for at sikre en tilfredsstillende fordeling af egenkapitalen inden for koncernen.

8. Såfremt et institut, hvis moderselskab er et institut, er blevet godkendt og er beliggende i en anden medlemsstat, skal de kompetente myndigheder, der meddelte

godkendelsen, anvende bestemmelserne i artikel 4 og 5 på det pågældende institut på et individuelt eller i givet fald delkonsolideret grundlag.

9. Uanset stk. 8 kan de kompetente myndigheder, der har ansvaret for godkendelse af et datterselskab af et moderselskab, som er et institut, efter fælles aftale overdrage ansvaret for tilsynet med datterselskabets kapitalkrav og store engagementer til de kompetente myndigheder, der har godkendt moderselskabet og fører tilsyn hermed. Kommissionen skal underrettes om sådanne aftaler og om indholdet heraf. Den fremsender disse oplysninger til de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater og til Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning samt til Rådet, undtagen i tilfælde af koncerner, der falder ind under stk. 3.

Beregning af konsoliderede kapitalkrav

10. Udøves den i stk. 7 og 9 omhandlede ret til at indrømme fritagelse ikke, kan de kompetente myndigheder, med henblik på beregning af kapitalkravene i bilag I og engagementerne over for kunder i bilag VI på et konsolideret grundlag, tillade, at nettopositioner i ét instituts handelsbeholdning modregnes i positioner i et andet instituts handelsbeholdning i henhold til bestemmelserne i henholdsvis bilag I og VI.

Herudover kan de tillade, at valutapositioner ifølge bilag III i et institut modregnes i valutapositioner ifølge bilag III i et andet institut i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag III.

11. De kompetente myndigheder kan også tillade modregning af handelsbeholdning og valutapositioner i foretagender, der er hjemmehørende i tredjelande, hvis de nedenfor anførte betingelser er opfyldt samtidig:

- i) foretagenderne er godkendt af myndighederne i et tredjeland og er i overensstemmelse med definitionen af et kreditinstitut i artikel 1, første led, i direktiv 77/780/EØF eller er anerkendte investeringsselskaber fra tredjelande
- ii) sådanne foretagender opfylder på individuelt grundlag kapitalkrav svarende til dem, der er omhandlet i dette direktiv
- iii) der findes ikke i de pågældende lande nogen bestemmelser, der i væsentlig grad kan have indflydelse på overførsel af midler inden for koncernen.

12. De kompetente myndigheder kan også tillade modregning som beskrevet i stk. 10 mellem institutter i en koncern, der er godkendt i den pågældende medlemsstat, under forudsætning af

- i) at der er en tilfredsstillende kapitalfordeling inden for koncernen

- ii) at de forskrifter, love eller kontraktmæssige bestemmelser, der gælder for institutterne, sikrer gensidig økonomisk støtte inden for koncernen.

13. Desuden kan de kompetente myndigheder tillade modregning som beskrevet i stk. 10 mellem institutter i en koncern, der opfylder betingelserne i stk. 12, og et institut i samme koncern, der er godkendt i en anden medlemsstat, hvis dette institut har pligt til at opfylde kapitalkravene i artikel 4 og 5 på individuelt grundlag.

Definition af konsolideret egenkapital

14. Når egenkapitalen skal beregnes på konsolideret grundlag, finder artikel 5 i direktiv 89/299/EØF anvendelse.

15. De kompetente myndigheder, der udøver tilsyn på et konsolideret grundlag, kan ved beregningen af den konsoliderede egenkapital tage hensyn til de særlige definitioner af egenkapital i bilag V, der gælder for de berørte institutter.

INDBERETningsPLIGT

Artikel 8

1. Medlemsstaterne kræver, at investeringsselskaber og kreditinstitutter giver hjemlandets kompetente myndigheder alle de oplysninger, der er nødvendige for at vurdere, om de regler, der er vedtaget i overensstemmelse med dette direktiv, er overholdt. Medlemsstaterne sikrer endvidere, at institutternes interne kontrol og administrative og regnskabsmæssige praksis gør det muligt til hver en tid at kontrollere, om de overholder reglerne.

2. Investeringsselskaber foretager indberetning til de kompetente myndigheder på den måde, der foreskrives af disse myndigheder, mindst en gang om måneden for selskaber, der er omhandlet i artikel 3, stk. 3, mindst hver tredje måned for de selskaber, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, og mindst hver sjette måned for de selskaber, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2.

3. Uanset stk. 2 skal de investeringsselskaber, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1 og 3, kun indgive oplysningerne på konsolideret eller delkonsolideret grundlag hver sjette måned.

4. Kreditinstitutter skal på den af de kompetente myndigheder foreskrevne måde foretage indberetning med samme hyppighed som deres indberetning i henhold til direktiv 89/647/EØF.

5. De kompetente myndigheder skal kræve, at institutterne straks indberetter tilfælde, hvor deres medkontra henter i genkøbs- og omvendte genkøbsaftaler eller i

transaktioner angående udlån og indlån af værdipapirer misligholder deres forpligtelser. Kommissionen giver Rådet meddelelse om de pågældende tilfælde og konsekvenserne heraf for behandlingen af sådanne aftaler og transaktioner i dette direktiv senest tre år efter den i artikel 12 omhandlede dato. I meddelelsen skal det også beskrives, hvorledes de pågældende institutter opfylder de betingelser i nr. i) til v) i artikel 2, nr. 6 b), der gælder for dem, herunder især betingelsen i nr. v). Endvidere skal det nøjagtigt angives, hvilke ændringer der har fundet sted med hensyn til det relative omfang af institutternes sædvanlige udlån og deres udlån gennem omvendte genkøbsaftaler og transaktioner bestående af indlån af værdipapirer. Finder Kommissionen på grundlag af meddelelsen samt andre oplysninger, at det er nødvendigt med yderligere sikkerhedsforanstaltninger for at undgå misbrug, fremsætter den passende forslag.

KOMPETENTE MYNDIGHEDER

Artikel 9

1. Medlemsstaterne udpeger de myndigheder, der skal varetage de i dette direktiv fastsatte opgaver. De underretter Kommissionen herom med angivelse af en eventuel kompetencefordeling.

2. De i stk. 1 omhandlede myndigheder skal være offentlige myndigheder eller organer, der er officielt anerkendt i henhold til national lov eller af offentlige myndigheder som en del af tilsynsordningen i den pågældende medlemsstat.

3. Vedkommende myndigheder skal tillægges alle nødvendige beføjelser med henblik på udførelsen af deres hverv, især for så vidt angår tilsyn med, hvorledes handelsbeholdningen er sammensat.

4. Medlemsstaternes kompetente myndigheder arbejder snævert sammen med henblik på varetagelse af deres opgaver i henhold til dette direktiv, navnlig når der ydes investeringsservice som led i den fri udveksling af tjenesteydelser eller via filialer i en eller flere medlemsstater. De giver efter anmodning hinanden alle de oplysninger, der vil kunne lette tilsynet med overholdelsen af kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag og navnlig overholdelsen af reglerne i dette direktiv. Al udveksling af oplysninger vedrørende investeringsselskaber mellem de kompetente myndigheder i henhold til dette direktiv er undergivet reglerne om tavhedspligt i artikel 25 i direktiv 93/22/EØF, medens udveksling af oplysninger om kreditinstitutter er underkastet reglerne om tavhedspligt i artikel 12 i direktiv 77/780/EØF, som ændret ved direktiv 89/646/EØF.

Artikel 10

Indtil der vedtages et yderligere direktiv om fastsættelse af bestemmelser om tilpasning af dette direktiv til de

tekniske fremskridt på nedennævnte områder, vedtager Rådet i overensstemmelse med afgørelse 87/373/EØF med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen de tilpasninger, som måtte være nødvendige for at

- tydeliggøre definitionerne i artikel 2 for at sikre ensartet gennemførelse af direktivet i hele Fællesskabet
- tydeliggøre definitionerne i artikel 2 for at tage hensyn til udviklingen på de finansielle markeder
- ændre størrelsen af den startkapital, der foreskrives i artikel 3, og beløbene i artikel 4, stk. 6, for at tage hensyn til den økonomiske og monetære udvikling
- bringe terminologien og affattelsen af definitionerne i overensstemmelse med senere udstedte retsakter om institutter og dertil knyttede emner.

OVERGANGSBESTEMMELSER

Artikel 11

1. Medlemsstaterne kan godkende investeringsselskaber, der er undergivet artikel 30, stk. 1, i direktiv 93/22/EØF, hvis egenkapital på datoen for nærværende direktivs iværksættelse er lavere end krævet i artikel 3, stk. 1 til 3, i nærværende direktiv. Sådanne investeringsselskabers egenkapital skal dog derefter opfylde betingelserne i artikel 3, stk. 5 til 8, i nærværende direktiv.

2. Uanset bilag I, punkt 14, kan medlemsstaterne i forbindelse med obligationer, der i henhold til artikel 11, stk. 2, i direktiv 89/647/EØF er tillagt en 10 % vægtning, fastsætte en koefficient for specifik risiko svarende til halvdelen af den koefficient, der gælder for poster bestående af fordringer på kvalificerede emittenter med en tilsvarende restløbetid.

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 12

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest på den dato, som er fastsat i artikel 31, stk. 2, i direktiv 93/22/EØF. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til nærværende direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de vigtigste nationale love og administrative bestemmelser, som de vedtager på det område, der er omfattet af nærværende direktiv.

Artikel 13

Kommissionen forelægger så snart som muligt Rådet forslag vedrørende kapitalkrav med hensyn til handel med råvarer, råvarebaserede afledte instrumenter og andele i investeringsinstitutter.

Rådet træffer afgørelse om Kommissionens forslag senest seks måneder inden datoen for gennemførelsen af nærværende direktiv.

REVISIONSKLAUSUL

Artikel 14

Senest tre år efter datoen i artikel 12 skal Rådet på forslag af Kommissionen gennemgå og om nødvendigt

revidere nærværende direktiv på baggrund af erfaringerne med dets anvendelse under hensyn til markedsinnovation og især til udviklingen i internationale fora af regeludstedende myndigheder.

Artikel 15

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. marts 1993.

På Rådets vegne

M. JELVED

Formand

BILAG I

POSITIONSRISIKO

INDLEDNING

Beregning af nettopositioner

1. Overskuddet af instituttets lange (korte) positioner i forhold til dets korte (lange) positioner i samme aktier, gældsinstrumenter og konvertible værdipapirer og identiske finansielle futures, optioner, warrants og covered warrants er dets nettoposition i hvert af de forskellige instrumenter. Ved beregningen af nettopositionen tillader de kompetente myndigheder, at positioner i afledte instrumenter behandles som angivet i punkt 4 til 7 nedenfor som positioner i de underliggende (eller teoretiske) værdipapirer. Der tages ikke hensyn til instituttets beholdninger af egne gældsinstrumenter ved beregningen af den specifikke risiko, jf. punkt 14.
2. Der beregnes ikke netttotal for konvertible værdipapirer og de modsvarende positioner i det underliggende instrument, medmindre de kompetente myndigheder fastsætter en fremgangsmåde, hvor sandsynligheden for, at et givet konvertibelt værdipapir ombyttes, tages i betragtning, eller har et kapitalkrav, der dækker ethvert potentielt tab, som kunne forekomme ved ombytningen.
3. Alle nettopositioner omregnes, uanset fortegn, dagligt til instituttets indberetningsvaluta til gældende spotmarkedskurs inden sammenlægning.

Særlige instrumenter

4. Rentefutures, forward rate agreements (FRA-kontrakter) og terminsforpligtelser til køb eller salg af gældsinstrumenter behandles som kombinationer af lange og korte positioner. En lang rentefuture position behandles således som en kombination af et indlån, der forfalder på leveringstidspunktet for future-kontrakten, og en besiddelse af et aktiv med samme forfaldsdato som det underliggende instrument eller den underliggende teoretiske position bag den pågældende future-kontrakt. På samme måde behandles en solgt FRA-kontrakt som en lang position med forfaldsdato på afregningstidspunktet plus kontraktperioden og som en kort position, der forfalder på afregningstidspunktet. Såvel indlåns- som aktivbeholdningen skal opføres i rubrikken for centralregeringer i tabel 1 i punkt 14 med henblik på at beregne kapitalkravet til dækning af den specifikke risiko for rentefutures og FRA-kontrakter. En terminsforpligtelse til køb af et gældsinstrument behandles som en kombination af et indlån, der forfalder på leveringstidspunktet, og en lang (spot) position i selve gældsinstrumentet. Indlånet medtages i rubrikken for centralregeringer i tabel 1 med henblik på beregning af specifik risiko og gældsinstrumentet i den relevante kolonne i samme tabel. De kompetente myndigheder kan tillade, at kapitalkravet for en børshandlet future-kontrakt sættes som lig med den af børsen krævede margin, hvis de er sikre på, at den er et nøjagtigt mål for den med future-kontrakten forbundne risiko, og at metoden til beregning af marginen er ækvivalent med den beregningsmetode, der er fastsat i den øvrige del af dette bilag.
5. Optioner baseret på renter, gældsinstrumenter, aktier, aktieindekser, finansielle futures, swaps og fremmede valutaer behandles med henblik på dette bilag, som om de var positioner af samme værdi som det underliggende instrument, som optionen vedrører, multipliceret med delta. De kan modregnes med en hvilken som helst modsvarende position i samme underliggende værdipapirer eller afledte instrumenter. Det anvendte delta er det, der gælder for den pågældende børs, det, der er beregnet af de kompetente myndigheder, eller, hvor et sådant ikke findes, eller for OTC-optioner, det, der beregnes af instituttet selv, såfremt de kompetente myndigheder finder den model, der anvendes af instituttet, rimelig.

De kompetente myndigheder kan imidlertid også foreskrive, at institutter beregner deres deltaer efter en metode, der angives af de kompetente myndigheder.

De kompetente myndigheder kræver, at der er sikkerhed for de øvrige risici i forbindelse med optioner, ud over deltarisikoen.

De kompetente myndigheder kan tillade, at kapitalkravet for en udstedt børshandlet option sættes som lig med den af børsen krævede margin, hvis de er sikre på, at den er et nøjagtigt mål for den med optionen forbundne risiko, og at metoden til beregningen af marginen er ækvivalent med den beregningsmetode, der er fastsat i den øvrige del af dette bilag for sådanne optioner. Derudover kan de tillade, at kapitalkravet for en erhvervet, børshandlet option eller OTC-option er det samme som for det underliggende instrument, dog med den begrænsning, at det deraf følgende kapitalkrav ikke må overstige optionens markedsværdi. Kapitalkravet for en udstedt OTC-option fastsættes i forhold til det underliggende instrument.

6. Warrants og covered warrants behandles på samme måde som beskrevet for optioner i punkt 5.
7. Swaps behandles med henblik på renterisiko på samme måde som instrumenter, der balanceføres. En renteswap, i henhold til hvilken et institut modtager variabel rente og betaler fast rente, behandles som en lang position i et variabelt forrentet instrument med en løbetid lig med perioden indtil næste rentefastsættelse og en kort position i et fastforrentet instrument med samme løbetid som swap'en selv.
8. Institutter, der foretager værdiansættelse til markedsværdi og beregner renterisiciene i forbindelse med de afledte instrumenter som omhandlet i punkt 4 til 7 på basis af nutidsværdien af fremtidige betalinger, kan imidlertid anvende følsomhedsmodeller til at beregne ovennævnte positioner og skal anvende dem for obligationer, der amortiseres i løbet af deres restløbetid og ikke via en samlet tilbagebetaling af hovedstolen ved obligationens udløbstidspunkt. Såvel modellen som instituttets anvendelse heraf skal godkendes af de kompetente myndigheder. Disse modeller skal resultere i positioner, som har samme følsomhed over for ændringer i renten som de underliggende pengestrømme. Denne følsomhed skal vurderes ud fra uafhængige bevægelser i udvalgte punkter på rentekurven med mindst ét følsomhedspunkt i hvert af de i tabel 2 i punkt 18 viste løbetidsbånd. Positionerne skal indgå i beregningen af kapitalkravene efter bestemmelserne i punkt 15 til 30.
9. Institutter, som ikke anvender modellerne i punkt 8, kan i stedet for med de kompetente myndigheders samtykke behandle positioner i de i punkt 4 til 7 omhandlede afledte instrumenter som fuldt ud modsvarende, hvis de mindst opfylder følgende krav:
 - i) positionerne har samme værdi og er angivet i samme valuta
 - ii) referencesatsen (for positioner med variabel rente) eller pålydende rente (for positioner med fast rente) svarer nøje til hinanden
 - iii) den førstkomende renteberegningsdato eller, for positioner med fast afkast, restløbetiden er underkastet følgende begrænsninger:
 - mindre end en måned fremme: samme dag
 - mellem en måned og et år fremme: inden for syv dage
 - mere end et år fremme: inden for tredive dage.
10. Overdrageren af værdipapirer eller af garanterede rettigheder til at erhverve værdipapirer under en genkøbsaftale og udlåneren af værdipapirer i en værdipapirudlånstransaktion skal medtage værdipapirerne i beregningen af sit kapitalkrav i medfør af dette bilag, såfremt de opfylder de i artikel 2, nr. 6, litra a), nævnte krav.
11. Positioner i andele i investeringsinstitutter er underlagt kapitalkravene i direktiv 89/647/EØF og ikke positionsrisikokravene i dette bilag.

Specifikke og generelle risici

12. Positionsrisikoen i forbindelse med et handlet gældsinstrument eller en handlet aktie (eller afledte instrumenter af sådanne værdipapirer) opdeles i to komponenter med henblik på at beregne, hvor stor en kapital der kræves for at dække den pågældende risiko. Den ene komponent er dens specifikke risikokomponent — dvs. risikoen for kursændringer for det pågældende instrument på grund af faktorer, der står i forbindelse med emittenten eller for afledte instrumenter emittenten af det underliggende instrument. Den anden komponent dækker den generelle risiko — dvs. risikoen for en kursændring for instrumentet, der (for handlede gældsinstrumenter eller afledte instrumenter heraf) skyldes en ændring i rentesatserne eller (for aktier eller aktie afledte instrumenter) større bevægelser på aktiemarkedet, der ikke står i forbindelse med særlige forhold vedrørende de enkelte værdipapirer.

HANDLEDE GÆLDINSTRUMENTER

13. Instituttet klassificerer sine nettopositioner efter pålydende valuta og beregner kapitalkravet for den specifikke og generelle risiko for hver enkelt valuta separat.

Specifik risiko

14. Instituttet fordeler sine nettopositioner som beregnet i henhold til punkt 1 på kategorierne i tabel 1 på grundlag af deres restløbetid og multiplicerer dem med de angivne vægte. Instituttet adderer sine vægtede positioner (uanset om de er lange eller korte) for at beregne, hvilket kapitalgrundlag der kræves for at dække den specifikke risiko.

Tabel 1

Poster bestående af fordringer på centralregeringer	Poster bestående af fordringer på kvalificerede emittenter			Andre
	under 6 mdr.	6 til 24 mdr.	over 24 mdr.	
0,00 %	0,25 %	1,00 %	1,60 %	8,00 %

Generel risiko

a) efter løbetid

15. Proceduren for beregning af kapitalkrav til dækning af den generelle risiko omfatter to grundlæggende skridt. Først vægtes alle positioner efter løbetid (som forklaret i punkt 16) med henblik på at beregne den kapital, der er nødvendig for at dække dem. Dernæst nedsættes kapitalkravet, når en vægtet position indehaves sideløbende med en vægtet position med modsat fortegn i samme løbetidsbånd. Kapitalkravet vil også kunne nedsættes, når de vægtede positioner med modsat fortegn henhører under forskellige løbetidsbånd, idet nedsættelsen da vil afhænge såvel af, om de to positioner falder i samme zone eller ej, som af, hvilke zoner de henhører under. Der er i alt tre zoner (grupper af løbetidsbånd).
16. Instituttet fordeler sine nettopositioner på de relevante løbetidsbånd i anden og tredje kolonne i tabel 2 i punkt 18. Det gøres på baggrund af restløbetiden for fast forrentede instrumenter og på grundlag af perioden indtil fastsættelsen af næste rentesats for andre instrumenter. Instituttet skelner endvidere mellem gældsinstrumenter med pålydende rente på 3 % eller derover og gældsinstrumenter med pålydende rente på under 3 % og anbringer dem i overensstemmelse hermed i enten anden eller tredje kolonne i tabel 2. Derefter multipliceres hver position med den vægt, der er anført for det pågældende løbetidsbånd i fjerde kolonne i tabel 2.
17. Derefter adderer instituttet de vægtede lange positioner og de vægtede korte positioner i hvert løbetidsbånd. Størrelsen af førstnævnte, der matches af sidstnævnte i et givet løbetidsbånd, er den vægtede matchede position i det pågældende løbetidsbånd, medens den resterende lange eller korte position er den vægtede umatched position i samme løbetidsbånd. Endelig beregnes summen af de vægtede matchede positioner i alle løbetidsbånd.
18. Instituttet beregner summen af de vægtede umatched lange positioner for de bånd, der indgår i hver af zonerne i tabel 2, med henblik på at beregne den vægtede umatched lange position i hver enkelt zone. På samme måde beregnes summen af de vægtede umatched korte positioner i hvert enkelt løbetidsbånd i en bestemt zone med henblik på at beregne den vægtede umatched korte position i den pågældende zone. Den del af den vægtede umatched lange position i en given zone, der matches af den vægtede umatched korte position i samme zone, er den vægtede matchede position i den pågældende zone. Den del af den vægtede umatched lange eller korte position i en zone, der ikke kan matches, er den vægtede umatched position i den pågældende zone.

Tabel 2

Zoner	Løbetidsbånd		Vægt (%)	Forudsat renteændring (%)
	Pålydende rente på 3 % eller mere	Pålydende rente på under 3 %		
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1	0 ≤ 1 md.	0 ≤ 1 md.	0,00	—
	> 1 ≤ 3 mdr.	> 1 ≤ 3 mdr.	0,20	1,00
	> 3 ≤ 6 mdr.	> 3 ≤ 6 mdr.	0,40	1,00
	> 6 ≤ 12 mdr.	> 6 ≤ 12 mdr.	0,70	1,00
2	> 1 ≤ 2 år	> 1,0 ≤ 1,9 år	1,25	0,90
	> 2 ≤ 3 år	> 1,9 ≤ 2,8 år	1,75	0,80
	> 3 ≤ 4 år	> 2,8 ≤ 3,6 år	2,25	0,75
3	> 4 ≤ 5 år	> 3,6 ≤ 4,3 år	2,75	0,75
	> 5 ≤ 7 år	> 4,3 ≤ 5,7 år	3,25	0,70
	> 7 ≤ 10 år	> 5,7 ≤ 7,3 år	3,75	0,65
	> 10 ≤ 15 år	> 7,3 ≤ 9,3 år	4,50	0,60
	> 15 ≤ 20 år	> 9,3 ≤ 10,6 år	5,25	0,60
	> 20 år	> 10,6 ≤ 12,0 år	6,00	0,60
		> 12,0 ≤ 20,0 år	8,00	0,60
		> 20 år	12,50	0,60

19. Størrelsen af den vægtede umatched lange (korte) position i zone 1, der matches af den vægtede umatched korte (lange) position i zone 2, beregnes derefter. Der er henvist til den i punkt 23 som den vægtede matchede position mellem zone 1 og 2. Samme beregning foretages derefter for den del af den vægtede umatched position i zone 2, der resterer, og den vægtede umatched position i zone 3 med henblik på at beregne den vægtede matchede position mellem zone 2 og 3.
20. Hvis instituttet ønsker det, kan det vende rækkefølgen i punkt 19 om, således at den vægtede matchede position mellem zone 2 og 3 beregnes før positionen mellem zone 1 og 2.
21. Resten af den vægtede umatched position i zone 1 matches derefter med det, der resterer i zone 3, efter at denne zone er blevet matchet med zone 2, hvorved den vægtede matchede position mellem zone 1 og 3 fremkommer.
22. Efter de tre separate matchings-beregninger i punkt 19 til 21 adderes eventuelle restpositioner.
23. Instituttets kapitalkrav beregnes som summen af:
 - a) 10 % af summen af de vægtede matchede positioner i alle løbetidsbånd
 - b) 40 % af den vægtede matchede position i zone 1
 - c) 30 % af den vægtede matchede position i zone 2
 - d) 30 % af den vægtede matchede position i zone 3
 - e) 40 % af den vægtede matchede position mellem zone 1 og 2 og mellem zone 2 og 3 (jf. punkt 19)
 - f) 150 % af den vægtede matchede position mellem zone 1 og 3
 - g) 100 % af de resterende vægtede umatched positioner.

b) efter varighed

24. Ved beregningen af kapitalkravet til dækning af den generelle risiko, der er knyttet til institutternes handlede gældsinstrumenter, kan de kompetente myndigheder i en medlemsstat generelt eller i hvert enkelt tilfælde tillade, at institutterne anvender en metode, der afspejler varighed, i stedet for den metode, der er beskrevet i punkt 15 til 23, hvis de gør det konsekvent.

25. Efter en sådan metode beregner instituttet på grundlag af det fastforrentede gældsstruments markedsværdi dets effektive rente, som er dets implicitte diskonteringssats. I tilfælde af instrumenter med variabel rente beregner instituttet på grundlag af hvert instruments markedsværdi dets effektive rente under forudsætning af, at hovedstolen forfalder på det tidspunkt, hvor renten kan ændres næste gang.

26. Instituttet beregner derefter den modificerede varighed for hvert gældsinstrument efter følgende formel:

$$\text{modificeret varighed} = \frac{\text{varighed (D)}}{(1 + r)}$$

hvor

$$D = \frac{\sum_{t=1}^m \frac{t C_t}{(1 + r)^t}}{\sum_{t=1}^m \frac{C_t}{(1 + r)^t}}$$

og

r = effektiv rente (se punkt 25)

C_t = konstant betaling på tidspunktet t

m = samlet løbetid (se punkt 25).

27. Instituttet placerer hvert af gældsinstrumenterne i den relevante zone i tabel 3. Det gør det på grundlag af den modificerede varighed af det enkelte instrument.

Tabel 3

Zoner	Modificeret varighed (i år)	Forudsat renteændring (i %)
(1)	(2)	(3)
1	0-1,0	1,0
2	1,0-3,6	0,85
3	3,6	0,7

28. Instituttet beregner derefter den varigheds-vægtede position for hvert instrument ved at multiplicere markedsværdien med den modificerede varighed og med den forudsatte renteændring for et instrument med den pågældende modificerede varighed (se kolonne 3 i tabel 3).
29. Instituttet skal beregne sine varigheds-vægtede lange og korte positioner i hver enkelt zone. Førstnævntes størrelse, der matches med sidstnævnte i hver enkelt zone, er den varigheds-vægtede matchede position i den pågældende zone. Instituttet beregner derefter den varigheds-vægtede umatched position i hver enkelt zone. Det følger derefter de fremgangsmåder, der er fastsat for vægtede umatched positioner i punkt 19 til 22 ovenfor.
30. Instituttets kapitalkrav beregnes derefter som summen af:
- 2 % af summen af den varigheds-vægtede matchede position i hver zone
 - 40 % af de varigheds-vægtede matchede positioner mellem zone 1 og 2 og mellem zone 2 og 3
 - 150 % af den varigheds-vægtede matchede position mellem zone 1 og 3
 - 100 % af de resterende varigheds-vægtede umatched positioner.

AKTIER

31. Instituttet adderer alle sine lange nettopositioner og alle sine korte nettopositioner i henhold til punkt 1. Summen af de to tal er dets samlede bruttoposition. Den del, hvormed den ene overstiger den anden, er instituttets samlede nettoposition.

Specifik risiko

32. Instituttet beregner kapitalkravet til dækning af den specifikke risiko som 4 % af sin samlede bruttoposition.
33. Uanset punkt 32 kan de kompetente myndigheder tillade, at kapitalkravet for specifik risiko er 2 % og ikke 4 % for et instituts aktiebeholdninger, der opfylder følgende betingelser:
- i) aktierne må ikke være udstedt af emittenter, som har udstedt handlede gældsinstrumenter, som i øjeblikket falder ind under 8 %-kravet i tabel 1 i punkt 14
 - ii) aktierne skal af de kompetente myndigheder bedømmes som meget likvide ud fra objektive kriterier
 - iii) ingen enkelt position må udgøre mere end 5 % af værdien af instituttets samlede aktiebeholdning. Dog kan de kompetente myndigheder tillade enkeltpositioner på op til 10 %, forudsat at positioner tilsammen ikke udgør mere end 50 % af beholdningen.

Generel risiko

34. Kapitalkravet til dækning af den generelle risiko er 8 % af selskabets samlede nettoposition.

Aktieindeksfutures

35. Aktieindeksfutures, delta-ækvivalente instrumenter, der svarer til optioner baseret på aktieindeksfutures og aktieindekser, i det følgende samlet benævnt aktieindeksfutures, kan opdeles i positioner i hver af de aktier, som indekset består af. Disse positioner kan behandles som underliggende positioner i de pågældende aktier; derfor kan der beregnes nettopositioner med forbehold af de kompetente myndigheders godkendelse for positioner med modsat fortegn i de underliggende aktier selv.
36. De kompetente myndigheder sørger for, at et institut, der har modregnet sine positioner i en eller flere af de aktier, som udgør en aktieindeksfuture, med en eller flere positioner i selve kontrakten, har tilstrækkelig kapital til at dække risikoen for tab som følge af forskellen mellem udviklingen i future-kontraktens værdi og værdien af de aktier, som indekset består af; det samme gælder, når et institut har positioner med modsat fortegn i aktieindeksfutures, hvis løbetid og/eller sammensætning ikke er identiske.
37. Uanset punkt 35 og 36 er aktieindeksfutures, der er børshandlede, og som efter de kompetente myndigheders opfattelse repræsenterer meget diversificerede indekser, omfattet af et kapitalkrav for dækningen af den generelle risiko på 8 %, men ikke af noget krav for dækningen af den specifikke risiko. Disse aktieindeksfutures indgår i beregningen af den samlede nettoposition i punkt 31, men der tages ikke hensyn til dem ved beregningen af den samlede bruttoposition i samme punkt.
38. Hvis en aktieindeksfuture ikke opdeles i underliggende positioner, behandles den, som om det drejede sig om en individuel aktie. Der kan imidlertid ses bort fra den specifikke risiko for den individuelle aktie, hvis den pågældende aktieindeksfuture er børshandlet og efter de kompetente myndigheders opfattelse repræsenterer et meget diversificeret indeks.

DELTAGELSE I EMISSIONER

39. For så vidt angår deltagelse i emissioner af gælds- og aktieinstrumenter kan de kompetente myndigheder tillade, at et institut anvender følgende fremgangsmåde til at beregne sine kapitalkrav. Først beregner det nettopositionerne med fradrag af positioner i emissioner af instrumenter, som

tredjemænd har tegnet sig for eller forpligtet sig til at aftage på grundlag af en formel aftale; for det andet nedsætter det nettopositionerne på grundlag af følgende reduktionsfaktorer:

- hverdag nr. 0: 100 %
- 1. hverdag: 90 %
- 2. til 3. hverdag: 75 %
- 4. hverdag: 50 %
- 5. hverdag: 25 %
- efter 5. hverdag: 0 %.

Hverdag nr. 0 er den hverdag, hvor instituttet uden yderligere betingelser har forpligtet sig til at aftage en kendt mængde værdipapirer til en aftalt pris.

For det tredje skal det beregne sine kapitalkrav på grundlag af de nedsatte positioner i emissioner. De kompetente myndigheder skal sikre, at instituttet er i besiddelse af tilstrækkelig kapital til at dække den risiko for tab, der består mellem tidspunktet for den oprindelige forpligtelse og 1. hverdag.

BILAG II

AFVIKLINGS- OG MEDKONTRAHENTRISIKO

AFVIKLINGS-/LEVERINGSRISIKO

1. For transaktioner, hvor gældsinstrumenter og aktier (eksklusive genkøbs- og omvendte genkøbsaftaler samt ud- og indlån af værdipapirer) stadig er uafviklede efter det fastsatte leveringstidspunkt, skal instituttet beregne prisdifferencen. Den beregnes som forskellen mellem den aftalte afviklingspris for det pågældende gældsinstrument eller den pågældende aktie og den aktuelle markedsværdi, hvor forskellen vil kunne påføre instituttet tab. Forskellen multipliceres med den relevante faktor i kolonne A i tabellen i punkt 2, hvorved kapitalkravet fremkommer.
2. Uanset punkt 1 kan et institut med de kompetente myndigheders godkendelse beregne kapitalkravet ved at multiplicere den aftalte afviklingspris for alle de transaktioner, der er uafviklede mellem 5 og 45 hverdage efter forfaldstidspunktet, med den dertil bestemte faktor i nævnte tabel, kolonne B. Fra 46 hverdage og derover efter forfaldstidspunktet andrager kapitalkravet som i kolonne A 100 % af prisforskellen.

Antal hverdage efter afviklingsdatoen	Kolonne A (%)	Kolonne B (%)
5-15	8	0,5
16-30	50	4,0
31-45	75	9,0
46 og derover	100	jf. punkt 2

MEDKONTRAHENTRISIKO

Free deliveries

- 3.1. Et institut skal være i besiddelse af kapital til dækning af medkontrahentrisiko, såfremt
 - i) det har betalt for værdipapirer inden modtagelsen, eller hvis det har leveret værdipapirer, før det har modtaget betaling for dem, og
 - ii) der for så vidt angår grænseoverskridende transaktioner er gået en dag eller mere, siden instituttet foretog betalingen eller leveringen.
- 3.2. Kapitalkravet vil være 8 % af værdien af de ikke-leverede værdipapirer eller af instituttets kontante tilgodehavende ganget med den risikovægtning, der gælder for den pågældende medkontrahent.

Genkøbs- og omvendte genkøbsaftaler samt ud- og indlån af værdipapirer

- 4.1. For genkøbsaftaler og udlån af værdipapirer, baseret på værdipapirer, der indgår i handelsbeholdningen, beregner instituttet forskellen mellem værdipapirernes markedsværdi og det beløb, instituttet har lånt, eller markedsværdien af sikkerheden, hvis denne forskel er positiv. For omvendte genkøbsaftaler og indlån af værdipapirer beregner instituttet forskellen mellem det beløb, instituttet har udlånt, eller markedsværdien af sikkerheden og markedsværdien af de værdipapirer, det har modtaget, hvis denne forskel er positiv.

De kompetente myndigheder skal træffe foranstaltninger til at sikre, at den overskydende sikkerhed er acceptabel.

Desuden kan de kompetente myndigheder tillade institutterne at undlade at medtage den overskydende sikkerhed i de beregninger, der er nævnt i første afsnit, hvis den overskydende sikkerhed er garanteret på en sådan måde, at overdrageren altid kan være sikker på at få den overskydende sikkerhed tilbage i tilfælde af medkontrahentens misligholdelse.

Påløbne renter medtages ved beregningen af markedsværdien af beløb, der er lånt eller udlånt, og af den sikkerhed, der er stillet.

- 4.2. Kapitalkravet vil være 8 % af det tal, der følger af punkt 4.1 multipliceret med den risikovægtning, der gælder for den pågældende medkontrahent.

Afledte instrumenter, der handles OTC

5. Institutterne skal ved beregningen af kapitalkravet til dækning af deres afledte instrumenter, der handles OTC, anvende bilag II til direktiv 89/647/EØF for rente- og valutakurskontrakter; erhvervede OTC-aktieoptioner og covered warrants skal behandles på samme måde som valutakurskontrakter i bilag II til direktiv 89/647/EØF.

De risikovægtninger, der skal gælde for de berørte medkontrahenter, fastsættes i overensstemmelse med artikel 2, nr. 9), i nærværende direktiv.

ANDET

6. Kapitalkravene i direktiv 89/647/EØF finder anvendelse på de engagementer i form af kurtage, provision, rente, dividende og margin ved børshandlede futures- eller optionskontrakter, som hverken er omfattet af dette bilag eller bilag I eller fratrukket egenkapitalen i henhold til bilag V, punkt 2, litra d), og som er en umiddelbar følge af poster, der indgår i handelsbeholdningen.

De risikovægtninger, der skal gælde for de berørte medkontrahenter, fastsættes i overensstemmelse med artikel 2, nr. 9, i nærværende direktiv.

BILAG III

VALUTARISIKO

1. Hvis instituttets samlede nettovalutaposition, beregnet som angivet nedenfor, overstiger 2 % af den samlede egenkapital, skal det multiplicere det overskydende beløb med 8 % for at beregne sit kapitalkrav til dækning af valutarisiko.
2. Beregningen sker i to tempi.
- 3.1. Først beregnes instituttets åbne nettoposition i hver enkelt valuta (inklusive indberetningsvalutaen). Denne position består af summen af følgende (positive eller negative) elementer:
 - nettopositionen (dvs. alle aktivposter minus alle passivposter, inklusive påløbne men endnu ikke forfaldne renter, i den pågældende valuta)
 - nettoterminspositionen (dvs. alle beløb, der vil indgå, minus alle beløb, der skal udbetales i henhold til valutafutures og den for valuta-swaps underliggende hovedstol, der ikke indgår i spotpositionen)
 - uigenkaldelige garantier (og lignende instrumenter), der med sikkerhed vil blive effektive
 - fremtidige nettoindtægter/-udgifter, der endnu ikke er modtaget/afholdt, men som allerede er fuldt afdækket; (efter de indberettende institutters skøn og med de kompetente myndigheders forudgående godkendelse kan fremtidige nettoindtægter/-udgifter, der endnu ikke er bogført, men som allerede er fuldt afdækket gennem valutaterminsforsætninger, medtages her. Et sådant skøn skal anvendes konsekvent)
 - nettodelta- (eller delta-baseret) ækvivalent af den samlede mængde af valutaoptioner
 - markedsværdien af andre optioner (dvs. ikke-valutaoptioner)
 - de positioner, som et institut bevidst har taget for at afdække sin egenkapitalprocent mod den negative virkning af valutakursændringer, kan udelades fra beregningen af de åbne nettovalutapositioner. Sådanne positioner bør være af ikke-handelsmæssig eller strukturel karakter, og udeladelse heraf samt enhver ændring i betingelserne for udeladelsen skal godkendes af de kompetente myndigheder. Samme fremgangsmåde på samme betingelser som ovenfor kan anvendes på positioner, som et institut besidder vedrørende poster, der allerede er fratrullet ved beregningen af egenkapitalen.
- 3.2. De kompetente myndigheder skal kunne tillade institutter at anvende nettonutidsværdien, når de beregner den åbne nettoposition i hver enkelt valuta.
4. Dernæst omregnes korte og lange nettopositioner i hver enkelt valuta, bortset fra indberetningsvalutaen, til indberetningsvalutaen til markedsspotkurs. De lægges derefter sammen hver for sig, således at der fremkommer henholdsvis et samlet beløb for korte nettopositioner og et samlet beløb for lange nettopositioner. Den højeste af disse to summer er instituttets samlede nettovalutaposition.
5. Uanset punkt 1 til 4 og indtil yderligere samordning finder sted, kan de kompetente myndigheder foreskrive eller tillade, at institutterne anvender andre fremgangsmåder med henblik på opfyldelsen af bestemmelserne i dette bilag.
6. For det første kan de kompetente myndigheder tillade institutterne at opfylde lavere kapitalkrav til dækning af positioner i indbyrdes snævert forbundne valutaer end dem, der følger af anvendelsen af punkt 1 til 4. De kompetente myndigheder kan kun anse to valutaer for at være indbyrdes snævert forbundne, hvis de — på grundlag af den daglige valutakurs inden for de forudgående tre eller fem år — har beregnet sandsynligheden for, at der på lige store positioner med modsat fortegn i sådanne valutaer inden for de nærmeste ti arbejdsdage opstår et tab, som ser højst 4 % af værdien af den pågældende matchede position (vurderet i indberetningsvalutaen), og denne sandsynlighed er mindst 99 %, når der anvendes en iagttagelsesperiode på tre år, eller 95 %, når der anvendes en iagttagelsesperiode på fem år. Kapitalkravet i forbindelse med matchede positioner i to indbyrdes snævert forbundne valutaer er 4 % multipliceret med værdien af den matchede position. Kapitalkravet i forbindelse med ikke-matchede positioner i indbyrdes snævert forbundne valutaer samt i forbindelse

med alle positioner i andre valutaer er 8 % multipliceret med summen af de korte nettopositioner eller af de lange nettopositioner i de pågældende valutaer, idet det højeste beløb af disse to lægges til grund, efter fradrag af de matchede positioner i indbyrdes snævert forbundne valutaer.

7. For det andet kan de kompetente myndigheder tillade institutterne at anvende en alternativ metode til de i punkt 1 til 6 omhandlede til opfyldelse af dette bilags bestemmelser. Det kapitalkrav, som denne metode indebærer, skal være tilstrækkeligt til:
 - i) at det overstiger eventuelle tab, som ville være indtrådt i mindst 95 % af de rullende perioder på ti hverdage over de seneste fem år eller alternativt i mindst 99 % af de rullende perioder på ti hverdage over de seneste tre år, hvis instituttet havde indledt hver af disse perioder med sine nuværende positioner
 - ii) at det på grundlag af en analyse af valutakursbevægelserne i alle de rullende perioder på ti hverdage over de seneste fem år overstiger det sandsynlige tab i den næste ihændehaverperioden på ti hverdage i 95 % eller mere af tiden, eller alternativt overstiger det sandsynlige tab i 99 % eller mere af tiden, hvis analysen af valutabevægelserne kun omfatter de seneste tre år, eller
 - iii) at det uanset størrelsen af det beløb, der følger af nr. i) og nr. ii), udgør mere end 2 % af den åbne nettoposition som beregnet i henhold til punkt 4.
8. For det tredje kan de kompetente myndigheder tillade institutterne at holde positioner i valutaer, som er underlagt en juridisk bindende mellemstatslig aftale om begrænsning af deres udsving i forhold til andre valutaer, der er underlagt samme aftale, ude af den af de i punkt 1 til 7 omhandlede metoder, som de anvender. Institutterne skal beregne deres matchede positioner i sådanne valutaer og underlægge dem et kapitalkrav, som ikke er lavere end halvdelen af det ifølge den mellemstatslige aftale tilladte maksimale udsving for de pågældende valutaer. Umatchede positioner i disse valutaer behandles som andre valutapositioner.

Uanset første afsnit kan de kompetente myndigheder tillade, at kapitalkravene for matchede positioner i de medlemsstaters valutaer, der deltager i anden fase af Den Europæiske Monetære Union, udgør 1,6 % multipliceret værdien af de matchede positioner.
9. De kompetente myndigheder underretter Rådet og Kommissionen om de eventuelle metoder, som de foreskriver eller tillader for så vidt angår punkt 6 til 8.
10. Kommissionen aflægger rapport til Rådet om de i punkt 9 nævnte metoder og skal i fornødent omfang og under behøring hensyntagen til den internationale udvikling fremsætte forslag om en mere harmoniseret behandling af valutarisikoen.
11. Nettopositioner i sammensatte valutaer kan opdeles i de deltagende valutaer ifølge de gældende kvoter.

BILAG IV

ANDRE RISICI

Investeringselskaber skal have en egenkapital svarende til en fjerdedel af det foregående års faste omkostninger. De kompetente myndigheder kan tilpasse dette krav i tilfælde af en væsentlig ændring i selskabets virksomhed siden det foregående år. Har selskabet endnu ikke gennemført et års drift inklusive den dag, det startede driften, kræves der dækning svarende til en fjerdedel af de faste omkostninger, der figurerer i driftsplanen, medmindre denne plan af myndighederne kræves ændret.

BILAG V

EGENKAPITAL

1. Investeringselskabers og kreditinstitutters egenkapital defineres i overensstemmelse med Rådets direktiv 89/299/EØF.

Dog anses i dette direktiv investeringselskaber, som ikke er etableret i en af de selskabsformer, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, i Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978 på grundlag af Traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om årsregnskaberne for visse selskabsformer ⁽¹⁾, for at være omfattet af Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede rengskaber ⁽²⁾.

2. Uanset punkt 1 kan de kompetente myndigheder tillade, at institutter, der skal opfylde kapitalkravene i bilag I, II, III, IV og VI, anvender en alternativ definition ved opfyldelsen af disse krav alene. Ingen del af den således fremkomne egenkapital kan samtidig anvendes til at opfylde andre kapitalkrav. Denne alternative definition omfatter den nedenfor i litra a), b) og c) nævnte elementer, bortset fra det i litra d) nævnte, idet de kompetente myndigheder frit kan træffe afgørelse om, hvorvidt dette sidstnævnte element skal fratrækkes eller ej:

- a) egenkapital som defineret i direktiv 89/299/EØF, idet nævnte direktivs artikel 2, stk. 1, nr. 12) og 13), dog ikke gælder for de investeringselskaber, som skal trække element d) fra summen af element a), b) og c)
- b) instituttets nettohandelsbeholdningsfortjeneste eksklusive alle forventede omkostninger eller udbytter, med fradrag af nettotab på dets øvrige aktiviteter, forudsat at ingen af disse beløb allerede er indregnet i element a), i henhold til direktiv 89/299/EØF, artikel 2, stk. 1, nr. 2) eller 11)
- c) ansvarlig indskudskapital og/eller de i punkt 5 nævnte poster på de betingelser, der er anført i punkt 3 til 7
- d) illikvide aktiver som defineres i punkt 8.

3. Den ansvarlige indskudskapital, jf. punkt 2, litra a), skal have en oprindelig løbetid på mindst to år. Den skal være fuldt indbetalt, og låneaftalen må ikke indeholde nogen klausul om, at gæld under nærmere angivne omstændigheder — bortset fra instituttets likvidation — skal tilbagebetales inden den aftalte forfaldsdato, medmindre de kompetente myndigheder har givet deres godkendelse heraf. Hverken hovedstolen eller renterne af denne ansvarlige indskudskapital må tilbagebetales, hvis dette medfører, at instituttets egenkapital falder til under 100 % af instituttets samlede kapitalkrav.

Endvidere skal institutterne underrette de kompetente myndigheder om alle tilbagebetalinger af denne ansvarlige indskudskapital, så snart et instituts egenkapital falder til under 120 % af instituttets samlede kapitalkrav.

4. Den ansvarlige indskudskapital, jf. punkt 2, litra c), må ikke overstige 150 % af den oprindelige egenkapital, som skal opfylde kapitalkravene i bilag I, II, III, IV og VI, og kan kun nærme sig dette maksimum under særlige omstændigheder, som kan accepteres af de relevante myndigheder.
5. De kompetente myndigheder kan tillade, at institutter erstatter den ansvarlige indskudskapital, som er omhandlet i punkt 3 og 4, med de komponenter, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 3), 5), 6), 7) og 8), i direktiv 89/299/EØF.
6. De kompetente myndigheder kan tillade, at investeringselskaber overskrider det i punkt 4 nævnte loft for ansvarlig indskudskapital, hvis de ud fra et forsigtighedssynspunkt finder det forsvarligt, og forudsat at summen af denne ansvarlige indskudskapital og de i punkt 5 nævnte komponenter ikke overstiger 200 % af den oprindelige egenkapital, der skal opfylde kapitalkravene i bilag I, II, III, IV og VI, eller 250 % af samme beløb, hvis investeringselskabet fratrækker de i punkt 2, litra d), nævnte aktiver ved beregningen af sin egenkapital.

⁽¹⁾ EFT nr. L 222 af 14. 8. 1978, s. 11; direktivet er senest ændret ved direktiv 90/605/EØF (EFT nr. L 317 af 16. 11. 1990, s. 60).

⁽²⁾ EFT nr. L 372 af 31. 12. 1986, s. 1.

7. De kompetente myndigheder kan tillade, at et kreditinstitut overskrider loftet for den ansvarlige indskudskapital i punkt 4, hvis de ud fra et forsigtighedssynspunkt finder det forsvarligt, og forudsat at summen af denne ansvarlige indskudskapital og de i punkt 5 nævnte komponenter ikke overstiger 250 % af den oprindelige egenkapital, der skal opfylde kapitalkravene i bilag I, II, III og VI.
8. Illikvide aktiver omfatter:
- materielle anlægsaktiver (undtagen i det omfang fast ejendom kan tillades at blive modregnet i de lån, de sikrer)
 - kapitalandele, herunder efterstillede tilgodehavender, i kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter, som kan indgå i sådanne institutters egenkapital, medmindre de er fratrukket i henhold til nr. 12) og 13), i artikel 2, stk. 1, i direktiv 89/299/EØF, eller i henhold til punkt 9, nr. iv), i nærværende bilag.
- Såfremt der midlertidigt besiddes aktier i et kreditinstitut eller finansieringsinstitut som led i ydelsen af finansiel bistand med henblik på at omorganisere og redde dette institut, kan de kompetente myndigheder dispensere fra dette krav. De kan ligeledes give dispensation, når det drejer sig om aktier, der indgår i investeringsselskabets handelsbeholdning
- ikke umiddelbart omsættelige kapitalandele og andre investeringer i andre virksomheder end kreditinstitutter og finansieringsinstitutter
 - datterselskabers underskud
 - indskud, bortset fra indskud, som kan kræves tilbagebetalt inden 90 dage, og eksklusive marginindbetalinger i forbindelse med futures eller optionskontrakter
 - lån og andre udestående beløb, medmindre de forfalder inden 90 dage
 - fysiske lagre, medmindre de er undergivet kapitalkravene i artikel 4, stk. 2, og forudsat at kravene er mindst lige så strenge som kravene ifølge artikel 4, stk. 1, nr. iii).
9. Investeringsselskaber, der indgår i en koncern omfattet af dispensationen i artikel 7, stk. 4, skal beregne deres egenkapital efter punkt 1 til 8 med følgende ændringer:
- i) illikvide aktiver som nævnt i punkt 2, litra d), skal fratrækkes:
 - ii) den i punkt 2, litra a), nævnte undtagelse omfatter ikke de komponenter i nr. 12 og 13), i artikel 2, stk. 1, i direktiv 89/299/EØF, som et investeringsselskab besidder i virksomheder, der er omfattet af konsolideringen som defineret i artikel 7, stk. 2, i nærværende direktiv
 - iii) de i artikel 6, stk. 1, litra a) og b), i direktiv 89/299/EØF nævnte begrænsninger beregnes på grundlag af den oprindelige egenkapital minus de i nr. ii) nævnte komponenter i nr. 12) og 13), i artikel 2, stk. 1, i direktiv 89/299/EØF, som indgår i de pågældende virksomheders oprindelige egenkapital
 - iv) de i nr. iii) ovenfor nævnte komponenter i nr. 12) og 13), i artikel 2, stk. 1, i direktiv 89/299/EØF, skal især med henblik på anvendelsen af punkt 4 til 7 i nærværende bilag trækkes fra den oprindelige egenkapital og ikke fra den samlede sum af komponenterne som foreskrevet i artikel 6, stk. 1, litra c), i nævnte direktiv.

BILAG VI

STORE ENGAGEMENTER

1. De i artikel 5, stk. 2, nævnte institutter overvåger og kontrollerer deres engagementer indgået med enkelte kunder og grupper af indbyrdes forbundne kunder i overensstemmelse med direktiv 92/121/EØF, med nedenfor anførte ændringer.
2. Deres handelsbeholdningsrelaterede engagementer, som er indgået med enkelte kunder, beregnes ved at lægge nr. i) til iii) nedenfor sammen:
 - i) forskellen — hvis den er positiv — mellem instituttets lange og korte positioner i alle finansielle instrumenter, som er udstedt af den pågældende kunde (nettopositionen i hvert af de forskellige instrumenter beregnes efter metoderne i bilag I)
 - ii) i tilfælde af deltagelse i emission af gælds- og aktieinstrumenter er instituttets engagement dets nettoengagement (som beregnes ved at fradrage de emissionspositioner, som tredjemand har tegnet sig for eller forpligtet sig til at aftage på grundlag af en formel aftale) nedsat med de faktorer, der er omhandlet i punkt 39 i bilag I.

Indtil en yderligere samordning har fundet sted, skal de kompetente myndigheder kræve, at institutterne indfører systemer med henblik på at overvåge og kontrollere deres emissionsengagementer i tiden fra afgivelsen af den oprindelige forpligtelse til første hverdag på grundlag af arten af de risici, som de påtager sig på de pågældende markeder
 - iii) engagementer, der skyldes transaktioner, aftaler og kontrakter som omhandlet i bilag II, med den pågældende kunde, idet sådanne engagementer beregnes på den måde, der er fastsat i samme bilag, uden vægtning for medkontrahentrisiko.
3. Derefter beregnes handelsbeholdningsrelaterede engagementer indgået med gruppen af indbyrdes forbundne kunder ved at addere engagementerne med de enkelte kunder i en gruppe som i punkt 2.
4. De samlede engagementer indgået med enkelte kunder eller grupper af indbyrdes forbundne kunder beregnes ved at addere de handelsbeholdningsrelaterede engagementer og de ikke-handelsbeholdningsrelaterede engagementer under hensyn til artikel 4, stk. 6 til 12, i direktiv 92/121/EØF. Med henblik på at beregne engagementer, der indgår i deres aktiviteter uden for handelsbeholdningen, skal institutterne sætte engagementer i forbindelse med aktiver, som er fratrasket egenkapitalen i henhold til punkt 2, litra d), i bilag V, til nul.
5. Institutternes samlede engagementer, indgået med enkelte kunder og grupper af indbyrdes forbundne kunder, som beregnet i punkt 4, skal indberettes i overensstemmelse med artikel 3 i direktiv 92/121/EØF.
6. Denne sum af deres engagementer indgået med en enkelt kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder begrænses i overensstemmelse med artikel 4 i direktiv 92/121/EØF med forbehold af overgangsbestemmelserne i artikel 6 i samme direktiv.
7. Uanset punkt 6 kan de kompetente myndigheder tillade, at aktivposter, der repræsenterer fordringer på og andre engagementer indgået med investeringsselskaber, anerkendte investeringsselskaber fra tredjelande og anerkendte clearingsinstitutter samt børser, der handler med finansielle instrumenter, behandles på samme måde som fordringer på og andre engagementer indgået med kreditinstitutter i henhold til artikel 4, stk. 7, litra i), samt stk. 9 og 10, i direktiv 92/121/EØF (om store engagementer).
8. De kompetente myndigheder kan tillade, at de grænser, som er fastsat i artikel 4 i direktiv 92/121/EØF, overskrides, forudsat at følgende betingelser er opfyldt samtidigt:
 - 1) ikke-handelsbeholdningsrelaterede engagementer over for den pågældende kunde eller gruppe af kunder overstiger ikke de fastsatte grænser i direktiv 92/121/EØF, der beregnes med reference til egenkapitalen som defineret i direktiv 89/299/EØF, således at overskridelsen alene vedrører handelsbeholdningen
 - 2) selskabet opfylder et supplerende kapitalkrav med hensyn til overskridelsen af grænserne i artikel 4, stk. 1 og 2, i direktiv 92/121/EØF. Dette beregnes ved at udvælge de dele af det samlede handelsbeholdningsengagement over for den pågældende kunde eller gruppe af kunder, som medfører de største krav for specifik risiko i bilag I og/eller kravene i bilag II, og som tilsammen svarer til størrelsen af den overskridelse, som er omtalt i betingelse 1) ovenfor; når overskridelsen ikke har været mere end ti dage, andrager det supplerende kapitalkrav 200 % af ovennævnte krav for disse komponenter.

Ti dage efter overskridelsen skal dens komponenter, der udvælges efter ovenstående kriterier, indsættes på den relevante linje i kolonne 1 i tabellen i stigende rækkefølge for så vidt angår kravene for specifik risiko i bilag I og/eller kravene i bilag II. Institutet skal så opfylde et supplerende kapitalkrav svarende til summen af kravene for specifik risiko i bilag I og/eller kravene i bilag II for disse komponenter ganget med den tilsvarende faktor i kolonne 2

Tabel

Overskridelse af grænserne (på grundlag af en procentdel af egenkapitalen)	Faktorer
(1)	(2)
Op til 40 %	200 %
mellem 40 og 60 %	300 %
mellem 60 og 80 %	400 %
mellem 80 og 100 %	500 %
mellem 100 og 250 %	600 %
over 250 %	900 %

- 3) handelsbeholdningsengagementet over for den pågældende kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder overstiger ikke 500 % af instituttets egenkapital, når der er gået ti dage eller mindre siden overskridelsen
- 4) overskridelser, der har varet i mere end ti dage, overstiger ikke tilsammen 600 % af instituttets egenkapital
- 5) institutter indberetter hver tredje måned alle de tilfælde, hvor grænserne i artikel 4, stk. 1 og 2, i direktiv 92/121/EØF er blevet overskredet i de seneste tre måneder, til de kompetente myndigheder. For hvert tilfælde, hvor grænserne er blevet overskredet, indberettes overskridelsens omfang og navnet på den pågældende kunde.
9. De kompetente myndigheder indfører procedurer, som de giver Rådet og Kommissionen meddelelse om, for at forhindre, at institutterne bevidst undgår de supplerende kapitalkrav, som de ellers skulle opfylde for engagementer, der overstiger grænserne i artikel 4, stk. 1 og 2, i direktiv 92/121/EØF, når disse overskridelser har varet i mere end ti dage, ved midlertidigt at overføre de pågældende engagementer til et andet selskab, inden for samme koncern eller ej, og/eller ved at foretage kunstige transaktioner for at ophæve engagementet i tidagesperioden og indgå et nyt engagement. Institutterne skal anvende systemer, som sikrer, at overførsler med denne virkning straks indberettes til de kompetente myndigheder.
10. De kompetente myndigheder kan tillade institutter, som har tilladelse til at anvende den alternative definition af egenkapital i bilag V, punkt 2, at anvende denne definition i forbindelse med punkt 5, 6 og 8 i nærværende bilag, forudsat at de pågældende institutter desuden skal opfylde samtlige forpligtelser i artikel 3 og 4 i direktiv 92/121/EØF, med hensyn til ikke-handelsbeholdningsrelaterede engagementer ved at anvende egenkapital som defineret i direktiv 89/299/EØF.